

MOZAK, UM I TIJELO U MAĐARSKIM DISTOPIJAMA I FILOZOFIJI MEĐURATNOG RAZDOBLJA

Glavni je kulturni otisak međuratnog razdoblja u Europi bilo složeno vojno i društveno iskustvo Prvog svjetskog rata, obilježeno paralelizmom pojave suvremene tehnologije oružja i hrane te ponovnom barbarizacijom društva u vezi s novim masovnim društvom. Taj je otisak bio dobra početna točka nove kulturne kritike i kritike suvremenosti s temom preispitivanja značenja racionalnosti. Ova će prezentacija dotaknuti mađarske preteče suvremenih tema umjetne i prirodne inteligencije te utjelovljenog uma u međuratnom razdoblju. Stoga će te teme biti oprimgjerene distopijama Frigyesa Karinthyja i Sándora Szathmárija u književnoj fikciji te filozofskim spisima fizikalističkog, protobihevističkog mislioca Jenőa Poscha i idealističkom, vitalističkom misli Valérije Dienes.

PREDRAG MILIDRAG

*Institut za filozofiju i društvenu teoriju, Sveučilište u Beogradu, Srbija /
Institute for Philosophy and Social Theory, University of Belgrade, Serbia*

NESAVRŠENI BOGOVI *MATRIXA*

Na 20. godišnjicu prvog filma trilogije *Matrix*, pažnju usmjeravamo na razumijevanje umjetnih inteligencija. Utemeljeno na neupitnim filozofskim, prije svega platonističkim, hegelovskim i marksističkim temeljima (usto i istočnjačka filozofija), ovo utjecajno umjetničko djelo sestara Wachowski filmskim jezikom propituje odnos čovjeka i umjetne inteligencije; taj će odnos u filmu biti tumačen u kategorijama hegelovske borbe za priznanje. Za razumijevanje umjetnih inteligencija ključno je sljedeće pitanje: na osnovu čega u trilogiji zaključujemo da je djelovanje spleta Arhitekt-Proročica inteligentno djelovanje i odgovor na nje ga dobit će se usporedbom djelovanja tog spleta s djelovanjem Agenta Smitha. Teza je da je kod umjetnih inteligencija vidan proces učenja, baš kao i kod ljudi, dok takvog napretka nema kod Agenta Smitha. Na kraju, biti će ponuđena jedna lajbnicovski inspirirana teodiceja djelovanja spleta Arhitekt-Proročica.

THE IMPERFECT GODS OF *THE MATRIX* TRILOGY

On the 20th anniversary of the first film of the *Matrix* trilogy, we turn our attention to understanding the artificial intelligences in the trilogy. There are unquestionable Platonic, Hegelian and Marxist grounds of the trilogy (plus

Eastern philosophies); using film language, the Wachowski sisters look into the relationship between humans and artificial intelligence. That relation will be interpreted in terms of the Hegelian struggle for recognition. The key question is what is the ground for a conclusion that the actions of the Architect-Oracle complex are intelligent actions, and the answer will be derived from the comparison of the acts of that complex with the acts of Agent Smith. In short, during the trilogy artificial intelligences learn and change, as well as people, but there is no such change in Agent Smith. Finally, a Leibnizian-inspired theodicy of actions of the Architect-Oracle complex will be proposed.

MARINA MILIVOJEVIĆ MAĐAREV

*Akademija umjetnosti, Sveučilište u Novom Sadu, Srbija /
Academy of Arts, University of Novi Sad, Serbia*

NARACIJA I EMOCIJA – DESTRUKCIJA PRIČE U SUVREMENOJ DRAMI ILI OD STRAHA I SAŽALJENJA DO OSJEĆAJA NELAGODE

Aristotel u djelu *O pjesničkom umijeću* piše da tragedija podražava ljudsko djelovanje i da se sažaljenjem i strahom postiže očišćenje takvih afekata. Radnja u tragediji sklop je događaja, tj. priča. Priča nam omogućava da vidimo smislenu vezu (sklop) događaja i time razumijemo lik. Ljudi vole gledati dramske priče jer imaju potrebu razumjeti vezu među događajima i tako ostvariti jasnu i snažnu emociju – plašimo se za onoga koji je sličan nama, a sažaljevamo onog koji nezasluženo pati. Emocije koje tragedija treba izazvati proizlaze iz načina na koji je iznijet sklop događaja. Suvremena drama odustaje od *praksisa*, a time i od priče, pa djelovanje lika ne izaziva strah i sažaljenje, već nelagodu. U ovom izlaganju razmatra se koje dramske situacije i kakva radnja izazivaju najjaču nelagodu kod suvremenog gledatelja i zašto je nelagoda, a ne strah i sažaljenje, dominantno osjećanje u suvremenoj drami.

NARRATION AND EMOTION – THE DESTRUCTION OF STORY IN CONTEMPORARY DRAMA, OR FROM FEAR AND PITY TO THE FEELING OF DISCOMFORT

In his book *Poetics*, Aristotle states that tragedy portrays human action and that it is possible through pity and fear to achieve the purification of such emo-